

[Bertel Haarder]

den indstilling, at det skal man have dér, hvor det er absolut nødvendigt, og ikke andre steder. Vi er ikke overbevist om, at det er nødvendigt at føre karaktergivningene længe ned i årgangene, men på det punkt er vi til at tale med.

Når det gælder nr. 6 i forslaget, spørgsmålet om, at man skal indstille sig til afgangsprøver, er venstre klart imod. Vi vil ikke have obligatoriske prøver i det obligatoriske skoleforløb. Man skal ikke have obligatoriske boglige stempler her i landet, og derfor vil vi absolut vende os imod dette ønske om, at eksamener skal være obligatoriske.

Det gælder ikke mindst faget historie, som man også vil have indført en obligatorisk eksamen i. Dér lægger vi meget vægt på den del af formålsformuleringen for faget historie, som taler om, at faget skal kunne fortæles, og at eleverne skal opøves i at lytte, og at der også skal være tale om sammenhængende historiske skildringer. Det er der nogle lærere der er gode til, og det kan give faget en virkelig rig dimension, som jeg er bange for at et prøvesystem vil ødelægge. Jeg er bange for at hvis man gør prøven obligatorisk, så vil det give faget et skub i retning af, at det bliver indøvelse af en gold lektie, i retning af, at man dyrker en fuldstændig gold kildekritik, som disse elever slet ikke er gamle nok til. Specielt det sidste finder jeg en risiko, når man læser de undervisningsvejledninger, der er sendt ud.

Når man læser den skriftlige fremsættelse, så ser man, at den skolelov, vi lever under, er fejlslagen, og derfor er det jo med spænding, man ser de midler, hvormed det konservative folkeparti vil redde skolen fra denne fejlslagne udvikling. Dér må jeg nu sige, at hvis det er det konservative folkepartis recept på, hvad det er, der mangler i den danske skole, så tror jeg, det er det bedste eksempel, man kan give, på, at det vistnok er helt andre ting, der er i vejen med skolen, måske ting, som vi slet ikke kan gøre noget ved herindefra.

Skolen er sandelig ikke problemfri, men ved ændringen af disse paragraffer, som det her er foreslået, tror jeg nu ikke at man hjælper noget som helst. Som sagt er der i hvert fald ét punkt – det er spørgsmålet om en udvidet prøve især i regning – hvor alle og enhver ved, at vi er enige med det konservative folkeparti. På enkelte andre punkter er vi

modtagelige for argumenter, men som helhed må jeg afvise lovforslaget.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg lyttede særdeles opmærksomt til, hvad hr. Bertel Haarder netop sagde fra denne talerstol, og forstår, at det er venstres uddannelsespolitik, skolepolitik. Jeg bør måske nok starte med at give hr. Bertel Haarder en undskyldning, fordi jeg ofte før har påstået, at venstres uddannelsespolitik eller skolepolitik var noget helt andet. Jeg forstår, at det er første gang – eller jeg må nok indrømme, at jeg ikke har lyttet ordentligt efter tidligere, når jeg har påstået, at hr. Bertel Haarder har sagt det modsatte af det, der bliver sagt i dag. Jeg kan da kun være ked af, at man tidligere har tillagt venstre en anden holdning til skolen end den, som kom til udtryk nu.

Så skal jeg ellers medgive det konservative folkeparti, at centrum-demokraterne gerne vil være med til at arbejde i udvalget seriøst med det forslag, der ligger her. Jeg føler, at der er mange ting i det, som kan motivere til et godt udvalgsarbejde, og vi er enige med de konservative i, at det er rimeligt at få problemerne endevendt.

På den anden side er man nok lidt usikker med hensyn til, hvad der kommer ud af denne debat – nej, jeg tror såmænd ikke, man skal være usikker på det, for der kommer ikke noget ud af det, i hvert fald ikke lovgivningsmæssigt, det må vi nok erkende. Det kan måske nok gøre, at man spørger sig selv, hvad vi egentlig har debatten for, ud over måske gang på gang at få understreget, at vi føler – og det kan vi så bekræfte hinanden i – at der er problemer i folkeskolen. Jeg tror nu nok, at krumtappen trods alt – selv om hr. Bertel Haarder måske vil opponere, så er det dog ikke for at undervurdere hr. Bertel Haarder – er undervisningsministeren, og skal der ske ændringer i folkeskolen, så vil det nok kræve, at undervisningsministeren ligesom er med på ideerne om, at der skal ændres.

Nu har jeg jo læst i avisen, at undervisningsministeren skal ud på en stor rejse, vistnok af temmelig lang varighed. Det sker, at man tager på rejse for at lære noget, og jeg kunne da tænke mig, at hvis undervisningsministeren rejste med åbent sind, så var der mange ting at tage ved lære af. Jeg kunne